

WOJEWODA ŁÓDZKI

Łódź, dnia 23 lipca 2026 r.

PNIK-I.4131.569.2026

Rada Miasta Skierniewice

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662)

stwierdzam nieważność

§ 16 ust. 4 pkt 4 lit. a tiret pierwsze oraz § 17 ust. 3 pkt 4 lit. a tiret pierwsze uchwały Nr XXIII/67/2026 Rady Miasta Skierniewice z dnia 18 czerwca 2026 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – fragment miasta Skierniewice położony pomiędzy ulicami: Trzcińską i Graniczną.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 18 czerwca 2026 r. Rada Miasta Skierniewice podjęła uchwałę Nr XXIII/67/2026 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – fragment miasta Skierniewice położony pomiędzy ulicami: Trzcińską i Graniczną. Uchwała wraz z dokumentacją wpłynęła do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniu 26 czerwca 2026 r.

Treść uchwały wzbudziła wątpliwości organu nadzoru w zakresie dotyczącym wprowadzenia zapisów określających wysokość zabudowy dla wolno stojących trwale związanych z gruntem tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Miasta Skierniewice zawiadomienia z dnia 14 lipca 2026 r., znak: PNIK-I.4131.569.2026, w którego uzasadnieniu organ przedstawił swoje zastrzeżenia.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie zostały złożone wyjaśnienia Zastępcy Prezydenta Miasta Skierniewice z dnia 16 lipca 2026 r., znak: BPP.6722.9-19.2025.BD, które w ocenie organu nadzoru, nie mogą zostać uwzględnione.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - dalej upzp, podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub części jest istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Pojęcie „zasad sporządzania planu miejscowego” należy wiązać z samym opracowaniem aktu planistycznego, a więc z merytoryczną zawartością tego aktu (część tekstowa, graficzna, załączniki). Z kolei „tryb uchwalania planu”, określony w art. 17 ww. ustawy, odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów oraz organów i instytucji opiniująco - uzgadniających, w procesie planowania przestrzennego. Do kategorii „istotnych naruszeń prawa” należy zaliczyć naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały, dotyczące meritum sprawy. Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, które prowadzą do skutków nieakceptowalnych w demokratycznym państwie prawa. Jednocześnie należy podkreślić, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na ustalenia aktu planistycznego.

W ocenie organu nadzoru przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

Zakres planu miejscowego został szczegółowo określony w art. 15 ust. 2 i ust. 3 upzp, który stanowi katalog zamknięty możliwych do przyjęcia w planie miejscowym ustaleń. W oparciu o powyższy przepis, w planie ustala się między innymi obowiązkowo maksymalną wysokość zabudowy. Natomiast zgodnie z art. 37a ust. 1 upzp rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Taka uchwała podejmowana jest w trybie określonym w art. 37b upzp. Z powyższych regulacji wyraźnie wynika, że zasady i warunki sytuowania m.in. tablic reklamowych i urządzeń reklamowych mogą zostać ustalone przez radę gminy, jednak wymaga to podjęcia odrębnej niż plan miejscowy uchwały, również będącej aktem prawa miejscowego (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z 14 maja 2019 r., sygn. akt II SA/Bd 120/19).

W uchwale Nr XXIII/67/2026 w § 16 ust. 4 pkt 4 lit. a tirt pierwsze oraz § 17 ust. 3 pkt 4 lit. a tirt pierwsze, Rada Miasta Skierniewice zawarła ustalenia dotyczące wysokości (a więc gabarytów) zabudowy dla wolnostojących trwale związanych z gruntem tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, przez co wykroczone poza materię określoną w art. 15 ust. 2 i ust. 3 upzp. Uregulowanie w planie miejscowym materii powierzonej przez ustawodawcę prawodawcy gminnemu do unormowania w odrębnej uchwale (w dodatku podejmowanej w szczególnym trybie)

stanowi istotne naruszenie prawa (wyrok WSA w Bydgoszczy z 21 maja 2019 r., sygn. akt II SA/Bd 1447/18, wyrok WSA we Wrocławiu z 18 kwietnia 2023 r., sygn. akt II SA/Wr 789/22).

Mając powyższe na uwadze, uzasadnione jest stwierdzenie, że w rozpoznawanej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 15 ust. 2 i ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego w części wskazanej w sentencji, stało się konieczne.

Powyższe rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135), za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Dorota Ryl

Do wiadomości:

Prezydent Miasta Skierniewice